

Молодіжний Комуніст

пролетарі всіх країн, єднуйтеся!

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

МОСКВА. XVI З'їзд профспілок.

НА ЗНІМКУ: ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ЦК КПРС ТОВАРИШ Л. І. БРЕЖНЕВ ПРИ-
КРИПІЮЄ ОРДЕН ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ ДО ПРАПОРА ВДРПС.

НА XVI З'їзді ПРОФСПІЛОК СРСР

Москва. У Кремльському палаці з'їздів 22 березня продовжив роботу XVI з'їзд радянських профспілок. Після звітних доповідей ВЦРПС і Центральної Ревізійної комісії почалися дебати.

Делегати і гості перебувають під величезним враженням від промови, з якою виступив у день відкриття з'їзду Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв. У цій промові глибоко розкрито роль профспілок у житті Радянської країни, визначено їх завдання в сучасних умовах.

Виступаючи на з'їзді профспілкові працівники,

керівники міністерств і підприємств, передовики виробництва заявляють, що у відповідь на заклики партії радянські люди з ще більшою наполегливістю робитимуть усе необхідне для того, щоб вклад профспілок у розв'язання завдань, поставлених XXV з'їздом партії, ставав ще вагомішим. Промовці підкреслюють роль профспілок в організації змагання, в поширенні досвіду новаторів. Вони відзначають також зростаюче значення зустрічних планів трудових колективів для підвищення ефективності виробництва.

Важливим інструментом дальшого підвищення рівня

життя народу є плани соціального розвитку, які діють тепер на тисячах підприємств, у багатьох містах і районах країни. Профспілковим організаціям, зазначається на з'їзді, необхідно і надалі вдосконалювати практику соціального планування. Значне місце у виступах приділяється активізації роботи всіх ланок профспілок, підвищенню бойовистості профспілкових організацій.

Делегати з'їзду з гордістю говорять про те, що лише в умовах соціалізму профспілки мають справді демократичні повноваження. Радянські трудящі на ділі

користуються всією повнотою прав людини — свободою слова, правом на працю, відпочинок, соціальне забезпечення, яких позбавлені люди праці в країнах капіталу.

Ми пишаємося тим, сказала з трибуни з'їзду ткаля Костромського льнокомбінату імені В. І. Леніна, Герой Соціалістичної Праці В. Плетньова, що живемо в суспільстві звільненої праці, в суспільстві справжньої демократії, справжньої свободи особи. Кожна радянська людина твердо впевнена в завтрашньому дні. Ми володіємо такими правами, про які не може навіть мріяти трудяща людина капіталістичного світу.

Кожен з нас, заявив буровий майстер з Нижньогородської, Герой Соціалістичної Праці Г. К. Петров, звіряє свою працю з рішеннями XXV з'їзду партії. Справа честі радянського робітника — бути майстром своєї справи, працювати ефективно і якісно. Делегат розповів про новаторські почини своїх товаришів, які дають значний економічний ефект. Він спинився також на питаннях поліпшення умов життя та побуту нафтовиків Тюменської Півночі.

Трудівників села на з'їзді широко представляють механізатори, меліоратори, працівники інших масових професій, які визначають індустріальне обличчя сьогодення радянського села. Ланковий колгоспу імені Кірова Коренського району Краснодарського краю Герой Соціалістичної Праці Н. В. Бобильов, який виступив на з'їзді, розповів про розгорнутий у сотнях господарств бригад і ланок Кубані рух за одержання найвищих урожаїв сільськогосподарських культур за гідну зустріч 60 річчя Великого Жовтня.

XVI з'їзд профспілок СРСР продовжує роботу. (ТАРС).

ОДНОСТАЙНЕ СХВАЛЕННЯ

Після першого дня роботи XVI з'їзду профспілок СРСР, на якому товариш Л. І. Брежнєв виступив з яскравою промовою, робітники ряду підприємств обласного центру зібралися на цікаву, хвилюючу розмову — про розгортання соціалістичного змагання і змінення трудової дисципліни, про перспективи соціального розвитку рідного заводу і проблеми перешкоди профспілкової організації.

На мітингах, що відбулися в трудових колективах «Червоної зірки», заводу друкарських машинок, комбінату «Кіровоградважбуд», ремзаводу «Укр-сільгосптехніки», дістала палкий відгук, зокрема, та частина промови Л. І. Брежнєва, де дається глибоко принципова, партійна оцінка справжньої суті організованого на Заході галасу про так званих «інакомислячів» у соціалістичних країнах. У виступах робітників, інженерів, профспілкових активістів було висловлено розуміння і схвалення політики партії, спрямованої на досягнення гуманної, прекрасної мети — миру і взаєморозуміння між народами.

Довір'я виправдаємо ВНЕСОК МОЛОДИХ

Моїх товаришів, молодих механізаторів, і мене особисто схвилювало безпосереднє звернення на XVI з'їзді профспілок до делегатів багатомільйонної армії трудівників села. Це закономірно: адже, як сказав Леонід Ілліч Брежнєв, на жодному іншому з'їзді профспілок не були так широко представлені сільські трудівники.

Ми запевняємо: посівну від початку і до кінця проведемо організовано, високоякісно, заклавши тим самим фундамент для високого врожаю зернових і технічних культур у ювілейному році. Це й буде нашою відповіддю на увагу і турботу партії.

Н. ПУСТОВІТ,
трактористка колгоспу
«Зоря комунізму» Гайворонського району.

«У цьому залі багато молоді. Так і повинно бути. Це — завтрашній день країни, це — покоління, яке в недалекому майбутньому візьме в свої руки керівництво суспільством». Думаю, не помилюся, коли скажу, що ці слова товариша Л. І. Брежнєва звернені й до кожного з нас.

Працювати завтра краще, доброякісніше, ніж сьогодні, зміцнювати трудову дисципліну, дотримувати режиму економії — так ми розуміємо нашу віддачу на постійне піднесення партії про нас, молодих.

Л. КНИШ,
групкомсорг технічного відділу Кіровоградського ремзаводу «Укр-сільгосптехніки».

Урожай на полях області

Повіdomляють наші сількори

ПЕРШИЙ ЗАСІВ

За 36 годин закрили волюгу на полях механізатори нашого господарства. Стрімкий, напружений ритм панував і першого дня сіви. Відзначився комсомольсько-молодіжний екіпаж Володимира Троїана, понад завдання поклавши в ґрунт насіння ячменю на площі 5 гектарів. Безперебійну роботу агрегату забезпечували сівальник Володимир Нестеренко, шофер Василь Глушко, заправниця Валентина Криворучко.

В. ПОСТІЛЬНА,
інженер по техніці безпеки колгоспу «Україна» Онуфріївського району.

ЗА ТРИ ДНІ

посіяли ранні зернові на площі 1598 гектарів хлібороби нашого колгоспу. На

сівбі ячменю відзначився комсомольсько-молодіжний екіпаж Івана Лепшева. Своє змінне завдання він виконував на 130—140 процентів.

В. ЛЕНЧИН,
обліковець тракторної бригади № 2 колгоспу «Победа» Кіровоградського району.

УЧНІ— ПОМІЧНИКИ

Трудівники колгоспу «Україна» Кіровоградського району налагодили тісні зв'язки з учнями технікуму механізації сільськогосподарства, що в обласному центрі. Юнаки і дівчата не раз приходили на допомогу колгоспникам у напружену пору робіт.

Ось і нині, коли почала-

ся весняна сіва ювілейного року, немало учнів технікуму стало поруч хліборобів. Чотирнадцять із них проходять практику в колгоспі.

Вже в перший день тракторист колгоспу О. Л. Давидов разом з учнями Юрієм Колосом, Василем Ткачем та Сергієм Самохвалом посіяв тридцять гектарів вієса. Успішно працював і М. С. Левченко з Віктором Розумковим та Олександром Потьомкіним.

Правління колгоспу відзначає добру роботу трактористів Олександра Дробого, Михайла Кириленка, Валерія Павика та інших. Школою трудового ґарту стала для хлопців хлібодерна нива.

Ю. МАТІВОС.

МЕХАНІЗАТОР
ІВАН ЮРЧЕНКО
БЕРЕ АКТИВНУ
УЧАСТЬ У ГРО-
МАДСЬКОМУ
ЖИТТІ КОЛ-
ГОСПУ «ЗОРЯ
КОМУНІЗМУ»
ГАЙВОРОН-
СЬКОГО РАЙОНУ.
ТРУДІВНИК
ГОСПОДАРСТВА
ОБРАЛІ ПОГО
ЛЕПША Т О М
РАЙОННОЇ РА-
ДИ НА СІВБІ
РАЙОННИХ ЗЕР-
НОВИХ ВІН ПО-
КАЗАВ ЗРАЗКИ
КОМУНІСТІЧНОЇ
ПРАЦІ ПОГО
НАГОРОДИ-
ЛИ ГРАМОТОЮ
КОМІТЕТУ КОМ-
СОМОЛУ КОЛ-
ГОСПУ.

Фото
В. ЗЕМНОРІЯ.

ВИМЦЕЛ— КРАЩИМ

Для членів комсомольсько-молодіжних екіпажів, створених у кожному відділку господарства, першочергова турбота — високоякісне проведення робіт в оптимальні строки. Комітет комсомолу встановив перехідний червоний вимпел «Кращому комсомольсько-молодіжному посівному екіпажу колгоспу».

Першого дня нагороду виборов екіпаж Віктора Кравченка, наступного — Олексія Присідька.

Молоді механізатори господарства трудяться під девізом «Комсомольському полю — знак якості». І кожен з них прагне мати такий засів як і в найдовідченіших хліборобів села. Вони горді з того, що на їхньому полі все зроблено по-господарському, з глибоким почерком.

О. ШЕВЧЕНКО,
шофер колгоспу «Україна» Добровеличківського району.

ОБМІН: АКТИВ І ПАСИВ

22 БЕРЕЗНЯ ВІДБУВСЯ ПЛЕНУМ ОБКОМУ КОМСОМОЛУ, ЯКИЙ РОЗГЛЯДУВАВ ПИТАННЯ «ПРО ПІДСУМКИ ПРОВЕДЕННЯ ОБМІНУ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ДОКУМЕНТІВ І ЗАВДАННЯ ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ В ПОСИЛЕННІ ПОЛІТИЧНОГО І ТРУДОВОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ».

З ДОПОВІДІДЮ на пленумі виступив перший секретар обкому ЛКСМУ О. О. Скічко. В обстановці високого політичного й трудового піднесення, сказав він, іде наша країна назустріч славному ювілею Великого Жовтня. Палке бажання кожного юнка і дівчини зробити якомога більше для того, щоб якнайшвидше втілювати в життя рішення XXV з'їзду КПРС і жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС, вписати вагомі рядки у Рапорт Ленінського комсомолу Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу підтвердили Всесоюзні комсомольські збори «Комуністичну ідейність, активну життєву позицію кожному комсомольцеві», у яких брали участь майже 158 тисяч юнаків і дівчат області.

Важливим організаційно-політичним заходом, спрямованим на підвищення трудової й політичної активності членів ВЛКСМ, поліпшення роботи комсомольських організацій, був обмін комсомольських документів, що проводився за рішенням XVII з'їзду ВЛКСМ.

Успішне проведення обміну комсомольських документів багато в чому визначилось повсякденною увагою, контролем з боку обласного, міських, районних комітетів партії, пераніжних партійних організацій. Позитивний вплив на хід підготовки і проведення обміну комсомольських документів мало рішення пленуму обкому Компартії України «Про посилення партійного керівництва обласною комсомольською організацією у світлі вимог XXIV з'їзду КПРС і заходів, викладених у промові Л. І. Брежнєва на XVII з'їзді ВЛКСМ». Партійні працівники брали безпосередню участь у підготовці комсомольських кадрів усіх ланок, ділилися досвідом обміну партійних документів.

Обмін пройшов в основному успішно, поділовому. Головний його підсумок у тому, що обласна комсомольська організація ще тісніше згуртувала свої ряди навколо Комуністичної партії, організаційно зміцніла, збагатилася досвідом роботи по комуністичному вихованню молоді. Обласна організація зросла на 3400 чоловік і нині налічує 132 470 членів ВЛКСМ.

Чимало колективів, передових виробників добилися високих результатів, достроково виконали зобов'язання першого року десятиріччя. 139 молодих трудівників області нагороджено орденами і медалями, 38 переможців першого етапу змагання за почесне право підписати Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великого Жовтня удостоїлись честі сфотографуватись у Кремлі.

Трудове піднесення молоді втілюється в

ряд цінних починань та ініціатив, спрямованих на підвищення ефективності виробництва, пошук резервів. Комітети комсомолу стали тісніше пов'язувати трудове виховання молоді з моральним та ідейно-політичним. Відчутний вплив мав обмін на підвищення рівня внутрішньої роботи в усіх ланках комсомолу, і насамперед у первинних організаціях.

У ході обміну зросла роль комсомольських зборів, активність членів ВЛКСМ в обговоренні злободенних питань, більш активно і дійово стала критика і самокритика. Поліпшилась практика розподілу комсомольських доручень. 88 процентів комсомольців мають постійні доручення.

Організовано провін, обмін комсомольських документів Олександрійський міський комсомолу. Конкретність і діловитість, уміння розподіляти сили на тривалий період, зосередити увагу на розв'язанні головних питань характерні для стилю роботи бобринецької, Долинської, Новгородківської районних комсомольських організацій.

Далі т. Скічко зазначив, що бюро обкому комсомолу вважає необхідним загострити увагу на «вузьких місцях», ліквідувати недоліки. Адже комітети комсомолу не спознали використати обмін для підвищення трудової активності юнаків і дівчат.

Обмін комсомольських документів сприяв поліпшенню внутрішньої та навчально-виховної роботи в школах, профтехучилищах, технікумах, інститутах. Але не в усіх організаціях навчальних закладів принципово підійшли до обміну. Не сталося істотних змін у роботі комсомольських організацій шкіл Добровеличківського, Новомиргородського, Голованівського районів. Причина — бездіяльність комсомольського активу.

Тов. Скічко проаналізував вплив обміну документів на всі ланки роботи обласної комсомольської організації, запевнив, що комітети комсомолу області, творчо використовуючи досвід, нагромаджений у ході обміну комсомольських документів, доб'ються дальшого поліпшення рівня організаційної й виховної роботи, активної участі молоді в підготовці гідної зустрічі 60-річчю Великого Жовтня, успішного виконання завдань, поставлених XXV з'їздом КПРС.

В обговоренні доповіді взяли участь перший секретар Кіровоградського міського ЛКСМУ Я. Бондар, секретар комітету комсомолу Побузького нікелевого заводу П. Левченко, бригадир комсомольсько-молочного тракторної бригади колгоспу імені Калініна Олександрійського району В. Галушка, секретар комітету комсомолу Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування М. Власенко, перший секретар Долинського райкому ЛКСМУ В. Коробов, токар Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів В. Швидкий, секретар комітету комсомолу Олександрійського міськзмішторгу В. Баницька, інженер Устинівського районного об'єднання «Сільгосптехніка» В. Король, доярка колгоспу «Прогрес» Новомиргородського району В. Кармазін, перший секретар Новоархангельського райкому ЛКСМУ Л. Родіон.

В обговореному питанні пленум ухвалив відповідну постанову.

На пленумі виступив завідувачий відділом організаційно-партійної роботи обкому Компартії України В. Д. Бабій.

У роботі пленуму взяв участь відповідальний організатор ЦК ВЛКСМ В. М. Жуков.

РЕПОРТАЖ

ЧЕРВОНОГО

ТИЖНЯ

ІМ ЗАВЖДИ важко зустрітись нею разом, двадцять чотирьох молодих хлопців. І нічого не вісім — специфіка роботи. Один веде состав у напрямі Одеси, інший — до Знам'янки. Інколи вони зустрічаються десь, скажімо, на станції Колосівка.

— Ну, як там дома?

— Все в порядку.

Обмінюються останніми новинами, бажаною один одному щоденної дороги і знову роз'їжджаються в різні боки. Така у них робота — у машиністів і їхніх помічників з Помічницького локомотивного депо. Та спробуйте сказати хлопцям, що вони працюють кожен сам по собі, і ви почнете розповідь про колектив. Справжній, дружній колектив, у якого своє життя, сповнене турбот, у чомусь подібне до життя інших колективів, а в чомусь і відмінне від нього.

Іх двадцять чотирьох у комсомольсько-молодіжній колонії Мар'їна Шинька, що виборолла торік друге місце у змаганні серед комсомольсько-молодіжних колективів залізничного транспорту. Ці хлопці провели за минулий рік 422 великовагових поїздів. З їхніх рук країна отримала більше мільйона тонн вантажу понад норму. Так вони працювали минулого року, і нині ж кожен день ще напружений. Бо рік особливий, рік 60-річчя Великого Жовтня. Тому й ухвалили на них пам'ятних комсомольських зборів: план двох років п'ятиріччя виконати до славного ювілею. Як же працюють хлопці, щоб це високе зобов'язання не залишилось просто обіцянкою?

Ще минулого року вся їхня колонія стала на ударну вахту комсомолу «60-річчю Великого Жовтня» — шістдесят ударних тижнів. Щоб став тиждень ударним, таким повинен бути кожен день, а значить, і кожна поїздка. Ось звичайні прагнення щоподібні перевозити якнайбільше вантажу. Ось звідки отой мільйон тонн понад план, ота кількість великовагових поїздів.

Вони працюють так, щоб бути гідними тих, хто творив біографію країни. Нинішній тиждень сьогоднішній ювілей присвячує роковій сорок четвертому. Рокові, що приніс нашій країні жадає сонце свободи, перший мирний урожай, приніс визволення, якого чекали всі три довгих чорних роки. Бути гідними того часу. Для хлопців з комсомольсько-молодіжної це значить працювати так, як працювали робітники в сорок четвертому. І хоча вони не можуть нам'ягати того часу, та працює старшим майстром у загальному цеху де-

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ

по Олександр Юхимович Чирков, працює в Помічній Лев Понтелі-пович Гриняєнко, працюють ще багато ветеранів. Це перед їхніми очима, перед очима шістнадцятирічних хлопців, постає в березні сорок четвертого року зруйноване господарство. По-го треба було відбудувати, і якнайшвидше. Фронтіві потрібен був транспорт. І вони працювали, вже через місяць паровозне депо приступило до ремонту паровозів. У квітні через станцію шили поїзди, а в травні колектив Помічницького вузла за кількістю

А МОЖНА ЩЕ КРАЩЕ!

перевезених вантажів зайняв перше місце по Одесько-Кишинівській залізниці. Так працювали тоді, Небайдужість — ось головна риса їхнього життя. Вдень ремонтували залізницю, паровози, а вночі поспішали в сусіднє село допомагати колгоспникам збирати перший післявоєнний хліб. Це — небадужість. І її, оцю рису, принесли з собою в сьогоднішній Мар'їна Шинька і Сергій Матвеев, Павло Ладоненко і Анатолій Толбунець, Микола Мироненко і Вячеслав Свиридов. Вони не тільки несуть відповідальність за ті состави, які ведуть самі. Їм не байдужа доля всіх вантажів, що прохляють через їхній залізничний вузол, зустрічаються їм у дорожці. І тому вони — громадські інспектори безпеки руху. Часто влаштовують раптові перевірки — огляди якості ремонту ешелонів.

Ім не байдуже, як вони працюють. І як би не працювали — а чи не можна краще? Недавно підвищив свою кваліфікацію Павло Ладоненко — нині він машиніст третього класу. У квітні машиністом другого класу стане Мар'їна Шинька. Отож і буде кожна поїздка ще ефективнішою, тиждень — ще ударнішим. Думають хлопці і про завтрашній день. Скоро в депо придуть нові тепловози — ВЛ-80Т. А вже сьогодні у вільний від роботи час комсомольці вивчають нову техніку.

Н. ВІКТОРОВА.

м. Помічна,
Добровеличківського району.

ТЕБЕ ЗАХИСТИВ РАДЯНСЬКИЙ СОЛДАТ

УРІВНІ З ТВОРІВ, ЩО ЇХ НАПИСАЛИ 1941 РОКУ УЧНІ П'ЯТОГО КЛАСУ ІВАНІВСЬКОЇ СЕМІРІНЦЬКОЇ ШКОЛИ ВЕЛИКОБІРІЗЬКОГО РАЙОНУ НА ТЕМУ «ЩО Я ПЕРЕЖИВ ПІД ЧАС ОКУПАЦІЇ».

У ПЕРШІ ДНІ НАШЕСТЯ

ВАСИЛЬЄВ ПЕТРО: «У село вдерлися німецькі бандити. Вони заїжджали, куди хотіли, все ламали в оселях; якщо не було нікого вдома, відбивали замки, різали худобу».

КУДЕЛЯ АНДРІЙ: «Істи було нічого, тому що вони все забрали...».

ЛОБОДА СІМА: «Фашисти забігали до хат, вимагали курей, молока, масла, а коли скажеш «немає», то вони били».

ЯКОВЕНКО Г.: «Мене примусили пілати і рубати дрова, возити воду. Батька забрали в фонтатбір. Лишилися ми з матір'ю одні. Фашисти вимагали нас із хати в сарай, то ми пішли до тітки і там жили».

НА РОБОТІ

ЩЕРБІНА НАДІЯ: «Настала зима. Забрали мене в кар'єр вантажити камінь. Я понаїздила один день, захворіла і протезала цілий місяць. Одухала, і мене знову забрали вантажити камінь. Якщо довелось підняти дуже важкий камінь, і я його ніяк не могла підняти. Підійшов конвоір, ударив мене палицею по спині. Так було не раз за ність місяців каторги».

ЧЕРНЯВСЬКИЙ ПЕТРО: «Я робив на дорожці. Будували нову шосейку Гітлерівці дуже були паничами. Охоронник, коли заїжджав до людей, брав дві або три палиці, а до вечора їх уже не було — поб'є геть. Робота починалася о восьмій годині, закінчувалась о дев'ятнадцятій».

СЕМЕНЕНКО Т.: «Панасівні німці садили на троні боси. Вивчались не було в що, а вони не розуміли. Де загрузне яка машина взимку, знали, щоб ішли витягати. Вода, сніг, грязь...».

У ШКОЛІ

СКАКУН Н.: «Під час німецької окупації до школи майже не ходили. Походили лише два місяці, а потім її закрили. В ніколи ставили на коліна, били. Видно було, що фашистські барвари не хотіли, аби діти Радянської влади навчалися. Їм потрібно було тільки, щоб ми грацювали на них. Кожен день, без винятків. А якщо залізеш на один день, то зараз же приїде командант з наганком, наб'є і вижене на роботу».

КІЯН ВАСЯ: «У класах було неопалено, холодно...».

ТЕЛЯТНИКОВ МИКОЛА: «Вчителі були ліпійками...».

ВАСИЛЬЄВ П.: «Ставили по три уроки під-ряд оз коліна, примушували вірити в німецьку армію».

ВДОМА

ЛОБОДА СІМА: «Одного разу я заходжу до хати, а там — фашисти. Питають мене: «Ти — партизан?» А мама каже, що це моя дочка. Вони клянуть: «Вийдіть з хати, бо немає місця». І ми пішли жити в сарай. І жили там, аж поки вони не відступили».

ТЕЛЯТНИКОВ М.: «Якщо я лишався вдома, приїхали два поліцаї і чотирьох наперсників били пужаючим батога. Старих дідів били, щоб вони пішли на роботу».

ЛОБОДА СІМА: «Всі пішли на роботу, я лежала хвора. Коли відчинилися двері заходять перебідачі і командант. Командант як закричить і покаже на мене, а перебідачі каже: «Чого ти лежиш, а не на роботі?» Я відповідаю, що хвора. А він каже: «Нічого, то ти хвора, щоб зараз же була на роботі. А то, коли вернешся назад, б'ятимуть!» — і кокає свою паличку».

що ти хвора, щоб зараз же була на роботі. А то, коли вернешся назад, б'ятимуть!» — і кокає свою паличку».

НА КАТОРГІ

СКАКУН Н.: «Сестру мою на каторгу в Німеччину забрали. Робила на дорожці, посила каміни цілими днями під паличкою, так з дороги й забрали...».

СЕМЕНЕНКО Г.: «Ходили жандарми з бичами, виганяли з хат. Палили нас уночі, діти кричали, не можна було пережити. А в Долинській фашисти, відступаючи, чалили вагонів, навколо ралася снаряди. Було страшно...».

ЧЕРНЯВСЬКИЙ ПЕТРО: «Не раз я снідав у таборах. Особливо взимку. Холодно дуже було в тих концлагерях. Ні їжі, ні води».

МИ — НЕ РАБИ!

ТЕЛЯТНИКОВ М.: «Та роботи дай не ждуть! Ми ждемо червоних бійців. Лишуть 6 де них, та немає кривд...».

КУДЕЛЯ АНДРІЙ: «Робити не хотіли, ко-валось у погребі, очеретях...».

РОМАШЕНКО В.: «Ганяли часто на окови, але я ні разу не пішов будувати схованку проклятим фашистам».

СОРОКА МИХАЙЛО: «З великою радістю читав листівку від мамини у жовтні місяці про визволення Червоною Армією сіл і міст, про її перемоги, хоча німці суворо забороняли читати листівки».

ЗІЛІНОВ СТЕПАН: «За невелику провину староста вирішив піддати мене в Німеччину. Посадили у вагон, поїзд рушив. Проїхавши

кілометрів п'ятдесят і вирішив відкрити вікно і подивитись з вагона на ходу поїзда. Думка моя зачепилася».

СКАКУН Н.: «Хоча фашистські барвари й примушували працювати на важких роботах, але ми були неслухняними, бо знали, що наша доблесна Червона Армія вижене цих зложерів і ми будемо знову піонерами, як і були. І слово «піонер» ніколи не загине. Хоч і думали підтерівці жовтень і піонери зроби-рабами, їм цього не вдалося!».

«НАШІ!!!»

КІЯН ВАСЯ: «Коли вступила Червона Армія, я з радості не знав, що й казати. Приїшов додому — нікого я не бачив, ніхто мене не б'є, можна йти в школу!».

ТЕЛЯТНИКОВ М.: «Скільки чуті: «Наші приїшли!». Слово «наші» — це було найкраще, найближче!».

МАКСИМЕНКО Т.: «Коли ввійшли від сав-дів, не був для мене найкращим днем!».

КУДЕЛЯ Т.: «Ми з подругами зустріли Червону Армію, яка звільнила нас від фа-шистських заїрів».

М'ЯШКОВА ІВАН: «Приїшли воїни Черво-ної Армії — і піби світ мені розвідився. Зра-зу всі люди злилися за відбудову. З великою радістю пішов у колгосп сімні осенню. Потім допомагав якнайшвидше зібрати врожайний урожай. Після жнив сімні трактором озимі. І, звичайно, поспішав пішов до школи».

ЗУБОВА ПОРА: «Ми, всі учні, відбудували своє радянське школу, в якій тепер широко відчинені двері. Легко вчитися при Радян-ській владі, очити про своє рідну Радянську Батьківщину. Зобов'язують, нададі заробити в радянській школі тільки п'ятиріччя і викону-вати всі правила, які на мене будуть покла-джені! За все дякую нашій Червоній Армії! Дай живе наша непереможна Червона Армія!».

З архівних даних, 1941 року в Кірово-градській області налічувалось 200 800 учнів.

Публікацію документів підготував друку О. РАКІН.

РІК ПОКЛИКАННЯ

Понад дві з половиною тисячі педагогів нашої області — це молоді вчителі, вчителі-комсомольці. Працюють вони в різних школах, у різних віддалених один від одного районах. А скільки у них спільних проблем, скільки цікавих тем, про які хотілося б поговорити одне з одним! Ось тому й склалася ця добра традиція: щороку на весняних канікулах в області проходить тиждень молодого вчителя. Вчителі збираються разом, улаштовують зустрічі з ветеранами, цікаві екскурсії.

У перший день цього тижня кращі з кращих приїжджають до Кіровограда на обласний зліт молодих учителів. Ось і завтра близько чотирьохсот педагогів з комсомольськими значками на грудях зберуться в Палаці культури імені Компанійця на свій традиційний зліт. Сьогодні — слово його учасникам. Вони й розкажуть чатачам про те, чим живе нині педагогічна молодь області.

Учитель завжди старший друг і порадиш школяра. Всі складні питання піонерського й комсомольського життя вони вирішують разом. А коли вчитель до всього ще й сам комсомолец, тоді їх об'єднує ще більша дружба і взаєморозуміння. Серед педагогів Малавишківської середньої школи № 3 багато молодих комсомольців. Із них — комсомольці. Про добрі діла вчительської комсомольської організації знають не тільки в рідній школі. Успішну роботу молодих учителів відзначено вимпелом ЦК ВЛКСМ. Учителі-комсомольці у всьому допомагають учнівській комсомольській організації.

На фото: вчителька історії і суспільствознавства Тетяна Семеновна ШТИРЧ обговорює комсомольський план роботи лекторської групи школи.

Фото М. ЧАКОВСЬКОГО.

НАВЧИТИ
ВЧИТИСЯ

Робота нашої вчительської комсомольської організації невід'ємна від усієї роботи, шкільного комсомолу. Жодне засідання комітету не проходить без участі Ольги Яківи Шор, Тетяни Олексіївни Салової. Вони — члени бюро шкільного комітету. А юні лектори школи з усіма незрозумілими питаннями поспішають до Надії Андріївни Коржан, учительки історії та суспільствознавства. Вона керує їхньою лекторською групою, завжди допомагає дібрати тематику лекцій, знайти потрібну літературу. Ольга Яківа та Надія Андріївна часто виступають на заняттях школи комсомольського активу, готують разом із школярами комсомольські збори, засідання клубу вихідного дня, проводять піонерські й комсомольські лінійки.

Наша школа виступила ініціатором руху «Зразковому місту — зразкову школу». І вчителі-комсомольці докладають усіх зусиль до втілення в життя цього почину. Щоразу, коли на чергування виходять загони юних дзержинців, разом із школярами стежать за порядком і молоді вчителі. Не обходяться без них і суботники та недільники по благоустрою міста. Вчителі-комсомольці разом із старшокласниками щодня виїжджають у підшефний колгосп, де вже восьмий рік підірають працюю спортивно-трудовий табір «Старт».

Щоб навчити чогось дитини, потрібно й самому безперервно вчитися — це ще один закон нашої комсомольської організації. Десять молодих учителів є слухачами теоретичного семінару, а Ада Анатоліївна Фонтберштейн цього року закінчила університет марксизму-ленізму. Виконуючи особисті комплексні плани «Вчимося комунізму, будемо комуністами», молоді вчителі вивчають твори В. І. Леніна, матеріали XXV з'їзду КПРС, праці А. С. Макаренка, В. О. Сухомлинського, систематично відвідують уроки досвідчених учителів.

Усі молоді педагоги школи взяли участь у I Всесоюзному конкурсі рефератів за проблем комуністичного виховання молоді і виступили з ними на педагогічних читаннях.

Ленінський райком комсомолу підбив підсумки огляду роботи комсомольських організацій по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС. Серед учительських організацій району нашу організацію було визнано кращою. На районному зльоті переможців соціалістичного змагання на честь 60-річчя Великого Жовтня нам вручили вимпел районного комітету комсомолу. Ця нагорода зобов'язує нас працювати ще краще.

Н. САМСОНОВА,
секретар учительської комсомольської організації середньої школи № 5,
м. Кіровоград.

ПАВЛИСЬКА середня школа... Ця проста назва пов'язана в наших думках з ім'ям колишнього директора В. О. Сухомлинського, чудової людини, талановитого педагога, який найбільш за все на світі любив енергійну, галасливу дитину. Ця людина вмів бачити, розуміти, відчувати всі радощі маленьких дитячих сердець, тому своє велике серце повністю віддавав дітям.

Ми, молоді вчителі цієї школи, тільки перший рік працюємо після закінчення вузів, а нам випало таке велике щастя — працювати там, де працював відомий радянський педагог, працювати з тим колективом, з яким В. О. Сухомлинський досяг таких великих успіхів.

Про В. О. Сухомлинського і школу, що носить його ім'я, ми знали ще навчаючись в інститутах. Але знали, як кажуть, теоретично. Читали часто про діяльність і успіхи великого радянського педагога, про роботу Павлиської середньої школи. Читали з вузівських підручників, вчитували з журналів... Та не могли, звичайно, зрозуміти самого змісту, суті всього, що відбувалося в цій відомій школі, відомій саме продовженням ідей і традицій В. О. Сухомлинського.

Різні шляхи привели нас у цю школу, дуже різні. Але мета у всіх одна: побачити, зрозуміти, усвідомити, переконатися, що ти — своєму місці.

Знали, що легко не буде. З пер-

ших же днів роботи в школі нам довелося зіткнутися з деякими труднощами. Та це й закономірно. Приємно було те, що нам велику допомогу подавали і подають ще сьогодні наші старші товариші — наші наставники. З великою любов'ю і теплою зустріччю нас у школі. Майже рік ми працюємо тут і щодня відчуваємо постійну турботу з боку дирекції і вчителів. Дуже приємно дістава-

„ВДУМУЄМОСЯ
В ЇХНІ УРОКИ“

ти щирі, сердечну допомогу, цінні поради і настанови чудових майстрів педагогічної справи, які, як нам здається, все-все знають. Перше, що впадає у вічі при знайомстві зі школою, — це те, що традиції, ідеї В. О. Сухомлинського настільки твердо ввійшли в шкільне життя, що, здається, без них, без його ідей, думок і та велика навчально-методична лабораторія, якою керують його сподвижники, не була б такою великою, якою вона є сьогодні.

Нам у роботі дуже допомагають психологічні й теоретичні семінари, на яких вивчаємо спадщину В. О. Сухомлинського. Всі ми, молоді вчителі, спочатку сиділи на них мовчки, навіть не наважувалися порушитися. Ми не

могли повірити, що ми в цій школі. Інколи, чесно кажучи, здавалося нам, що ми, вчорашні студенти різних педінститутів країни, і Павлиська школа — це випадковість. Слухаючи старших наставників, ми відчуваємо душею: як мало знаємо ще про В. О. Сухомлинського і про цей колектив, про їхню творчу роботу з дітьми. Ми прагнемо знати якнайбільше. А для цього багато читаємо,

думали, творчо шукали шляхи до серця дитини. І тоді перед нами постає образ мужнього комуніста, хороброго політрука, доброї людини, чудового педагога, котрий умів бути і строгим і ласкавим. Нам вони розповідають про нього такого, яким він був, яким жив і яким живе сьогодні в їхній пам'яті. І ми старасмося вчитися, наслідувати і використовувати у своїй педагогічній роботі велику спадщину, яку залишив нам Василь Олександрович.

Готуючись до 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції та йдучи назустріч IV з'їздові учителів України, ми, молоді вчителі, як серед шкільної молоді, так і виступаючи з лекціями серед населення і молоді селища, прагнемо у своїй роботі глибоко і всебічно розкривати всебічно-історичне значення Жовтневої революції, положення і висновки дані у працях В. І. Леніна, в документах КПРС, у доповідях і виступах Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва. Ми, комсомольці школи, вчителі, виступаємо з цікавими концертами в Будинку культури селища. А також готуємося зустріти свято новими творчими успіхами в педагогічній справі, у вихованні нової чудової зміни Країни Рад.

Л. КИВГИЛО,
секретар учительської комсомольської організації Павлиської школи імені В. О. Сухомлинського.

До школи —
вчителем

дружнині і жовтнят, керують навчанням комсомольського й піонерського активу. Всі загальношкільні комсомольські збори вони готують разом з учителями.

Найважливіше завдання шкільного комітету — боротьба за якість знань. Безумовно, що тут допомога вчителів-комсомольців неocenюється. Наставники часто разом із членами комітету проводять рейди по домішках школярів. Їх мета — довідатися, як учні виконують режим дня, як готуються до уроків. І поради старших не раз уже ставали в пригоді школярам.

Багато в чому допомагають нам і наші старші колеги — педагоги-ветерани. У першій минулого року в учительську сім'ю нашого району прийшли 14 молодих спеціалістів. Усіх їх радо зустріли в колективах. Не один десяток років працюють на освітній ниві В. П. Щербаків і В. М. Писарева з Покровської середньої школи, І. Л. Коваленко з Великобайрацької, О. П. Коваленко з Остияцької, подружжя Бандурків із Федорівської десятирічок. Усі вони із задоволенням передають свій багатий досвід молодим колегам. У школах нашого району за кожним молодим учителем закріплено наставника. І робота наставників не минає

безслідно. Ветерани вже полюбивши в Покровській середній школі минулорічну випускницю педінституту Наталю Седову. Творчість — ось головна риса роботи Наталі Герасіївни. Вона добре виконує обов'язки організатора позакласної роботи, на уроках математики, які вона веде, учням завжди цікаво. В цих успіхах молоді вчительки є й заслугою її наставниці, досвідченого педагога Валентини Миколаївни Писаревої.

Комсомольці-вчителі району беруть активну участь у русі «Комсомол — сільській школі». В січні цього року рада молодих учителів оголосила конкурс на кращий кабінет, оформлений учителем-комсомольцем. Цілі ці роботи в розпалі. Щоб не працювати, як-то кажуть, всліпую, ми вирішили провести анкетування. Нам цікаво багато питань: чи задовольнений молодий спеціаліст вибраною професією, побутовими умовами життя, які труднощі трапляються в роботі, що потрібно для того, щоб життя стало цікавішим і позитивнішим з тим, як він хотів зустрітися і т. ін. Відповіді виявилися найрізноманітнішими. Ми проаналізували їх усі, і тепер нам уже набагато легше планувати свою роботу. Так, тиждень молодого вчителя в нашому районі почнеться екскурсією: всі молоді вчителі побувають у Павлиській середній школі імені В. О. Сухомлинського. Це бажаючі були зареєстровані в бібліотечі відповідної анкети. В справі наші вчителі складають норми комплексів ГПД, побувають у туристських походах.

Нещодавно, в лютому, рада молодих учителів провела районні комсомольські збори вчителів з порядком денним «Комуністичну ідейність, активну життєву позицію — кожному комсомольцеві». І вони ще раз засвідчили: молодь поновилася і буде високого завдання педагога.

Л. КОМЕНКО,
вчителька Володимирівської середньої школи Кіровоградського району, голова районної ради молодих учителів.

ДОВІДКОВИЙ ВІДАЛ МК

Люди́ла САХАРОВ-СЬКА із Світловодська, Лю́да Г. з м. Ужгород цікавляться професією модельєра.

Її можна набуту, вступивши до Львівського технікуму легкої промисловості (м. Львів, вул. Тімірязєва, 6) на спеціальність «Модельювання та конструювання одягу».

Читачі Л. ОНОПА із села Василівки Онуфріївського району, Г. ФЕ-СЮРА із села Докучаєвського Устичівського району, Г. ТИТОВА, М. ЛОПАТІНА, С. ВИСОЦЬКА із селища Володимирівки Петрівського району та багато інших просять повідомити, де можна набуту професію кулінара та кондитера.

Кулінарів та кондитерів готує Кіровоградське кооперативне профтехучилище. Його адреса: м. Кіровоград, вул. Уфимська, 22-а.

Світлана ПАВЛЕНКО із села Мар'янівки Маловисківського району, Л. БАХМАЧ, Л. ЧАПЛИНСЬКА та О. НІКОЛЕНКО з Кіровограда, Марія НЕЧИТАНЛО з Олександрівського району, Людмила КОСТЕНКО з Олександрії хочуть стати працівниками сфери обслуговування — їх цікавлять професії швачки, закрійника, перукаря, в'язальниці трикотажних виробів.

Бажаючі набути цих професій можуть вступити до Кіровоградського технічного училища № 4 (м. Кіровоград, вул. Гоголя, 79) і до Кіровоградського ПТУ обласного побутуправління (м. Кіровоград-13, пров. Великовисківський, 2).

Василь ПРИХОДЬКО із села Красносілля Олександрівського району хоче знати адресу навчального закладу, де готують радіомеханіків по цистам і ремонту телевізорів та радіоприймачів.

Такий навчальний заклад є в Кіровограді. Це технічне училище № 1, що знаходиться на вул. Ініціативній, 16/32. Тут же готують телефоністів та операторів поштово-телеграфного зв'язку.

Марина РЕДЬКО з Устичівського району, Ніна МАКАРЧУК із села Капітанки, Лариса ЛЬОВІНА із селища Нової Праги та багато інших наших читачок мріють пов'язати свою долю з небом — їх приваблює професія бортпроводниці.

Всім їм треба звернутися до адміністрації Кіровоградського аеропорту із заявою та направленням райкому комсомолу. Після проходження інструктажу дівчата зможуть працювати на літаках міжміського сполучення. Щоб працювати стюардесами на закордонних рейсах, необхідно мати вищу освіту і досконало знати хоча б одну з іноземних мов.

У ЗГОДІ З СОБОЮ

хотілося б жити всім, та чи завжди вдається? Якщо подібні питання починають тривожити дев'ятикласників — значить, вони й справді вже не на вищій сходинці дитинства, а принаймні на нижчій сходинці дорослості (так твердить один із кіногероїв).

«Коли уйдем со школьного двора... Пісня, що звучить за титрами, звучатиме й за останніми кадрами. Що буде з ними, з усіма, хто їм дорогий, там, за шкільним порогом? — виступають молоточки тривоги. Що знаємо, вміємо, зможемо? — замислились діти не діти, дорослі не дорослі...»

Комаровський-старший чудового весняного дня разом відчує себе молодим за свого юного сина. «Запрограмованому» на інститут Олександрові важко, навіть неможливо зрозуміти, як батько, звичайний інженер, у якого, вважає він, навіть хоббі якесь несподіване (хвіба той, хто поважає себе, згодився б грати на трубі просто посеред міської площі?), може бути щасливим. Юності завжди була властива категоричність — не автори фільму зробили це відкриття... А Комаровський-старший, назвавши сина юнаком, обіграв себе: куди поділася хлопчача іскра із синових очей, чому забуваємо ми не славне, дзвінке слово — юнак?.. Такої неповторної людської привабливості зумів надати Олег Табаков епізодичному, по суті, образі, що сестинний виходить за скромні рамки, відведени йому у

фільмі, запам'ятовується не менше, ніж учні дев'ятого «Б», яких грають Наталя Вавилова, Андрій Гусєв, Сашко Жильцов, Коля Константинов.

Давно вже помічено, що в дитинстві десь тягнеться нескінченно довго, а потім, з роками, він минає дедалі швидше. Коли людині п'ятнадцять, у неї ще лишається чимало вільного від занять у школі часу. Вільного, та не звільненого від багатьох питань, зароджених на шкільних уроках. Від того, чим заповнюється цей час, залежить багато чого в майбутньому.

У п'ятнадцятилітніх повлітається готовність утвердити свою незалежну дорослість. Як? До ладу ще ніхто не знає. Може, щось пікаве підкаже Олег Комаровський, загальношкільний лідер класу, краший учень? Підкаже пісня: її справжній автор (дехто в класі одразу догадується) — Ігор Грушко, поет, який приїхав з Новосибірська.

Фільм зроблено, як б сказала, дуже тактовно — без набридливих нотаций і нещирих сентенцій; з хорошою, всеперемагаючою довірою до юності. Вони самі вибирають, вони самі помилуються. І хочуть стати кращими. Навіть Олег Комаровський, котрий так грубо, так неоправданно зірвався в день

ювілею Марії Василівни, не зумівши приборкати свого честолюбного, егоїстичного «я». Клас обурився, ладен був плакати від образи за вчительку, від зіпсованого свята. А Марія Василівна Девятова зробила свій висновок із цього уроку моральності. Несподіваний у першу хвилину не тільки для екранних героїв — для глядачів також. Учителю не може об'єктивно на свого учня. Вона може тільки чесно сказати собі і класові: я погано його розуміла, а тепер

вільного часу. Заради неї сидіти меш три години підрид у кімнаті, коли на вулиці так сонячно, снарядитимешся, сумуватимеш, а потім, нарешті, щасливо усміхнешся!

Дружба — вона теж перевіряється справою. А з друзими веселіше йти по весняній молодій землі.

Т. ЛЮДНА.

ПІСЛЯ УРОКІВ

ми збираємось в актовому залі і всі разом співаємо пісню, яку почули в кіно і полюбили. Цей фільм якось непомітно ще тісніше згуртував нас, друзів...

«Розиграш» дивилися всім класом. Він — про наших ровесників, також із дев'ятого «Б».

Ми небачили себе, своїх учителів, своєю школою... Марія Василівна Девятова — сувора, але добра в душі і вміє зрозуміти учнів. Вона любить їх, як мати своїх дітей. Ця вчителька дуже схожа на нашу Віру Семенівну Хуторську. Сподобалися нам і Грушко, Корбут, Нікітін — життєрадісні хлопці, які доповнюють один одного, вірні хорошій пісні, музиці.

Школа... Ще рік — і ми розлучимось з нею під звуки нестаріючого вальсу. З однокласниками проїдемо плече в плече десять років... Наші розмови про класний годині, відвіданні кіно, театру, цирку, прогулянки до лісу по квіти і гриби завжди були для нас маленькими святами. Відтепер же дні, проведені разом, ми цінуватимемо ще більше.

Дев'ятикласники середньої школи № 14 м. Кіровограда.

ДНІ, ПРОЖИТІ РАЗОМ

ПРО КІНОФІЛЬМ „РОЗИГРАШ“

рада, що він перестав тайтисся, розкрився з усім, що має на душі. Значить, є ще порох у моїх порохівницях! Героїня актриси Євгенії Ханаєвої каже це прямо й щиро.

П'ятнадцятилітні, яких ми бачимо у фільмі, поставленому Володимиром Ментшом (це режисерський дебют популярного актора) за сценарієм кінорежисера Семена Луїгіна, переживають саме той момент, коли деякі їхні погляди про честь, мужність, совість виростають з коротеньких дитячих увань. Отже, настає час подумати, вирішити, як далі жити.

Не один день хлопці, здружені піснями Ігоря Грушка, невтомно трудяться над створенням вокально-інструментальної групи, до пори тримаючи в секреті свої плани. Музика дає їм щось куди більше, ніж просто заповнення вакууму

ВАРТОВІ СПОКОЮ

У ВЕЧЕРІ на вулицях Вільшанки завжди зустрінеш молодих людей з червоними пов'язками на руках. Це — громадські вартові правопорядку, члени комсомольського оперативного загону. За три роки чимало корисних справ записано на рахунок загону. Молоді працівники районної санепідемстанції, міжколгоспбуду багато зусиль доклали, аби зміцнити в районі селішній громадський порядок. Та чи не найбільша увага загону — вихованню «важких» підлітків. Від індивідуальних бесід до розв'язання проблем неблагополучних сімей — такий діапазон турбот комсомольців з оперативного загону. Є у них уже й певні успіхи: цього року, наприклад, п'ятьох «важких» підлітків знято з обліку в дитячій кімнаті міліції.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ, м. Кіровоград.
Газета публікується
на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

ФУТБОЛ. Посилено готується до сорокового чемпіонату країни з футболу Кіровоградська «Зірка». Як ми вже повідомляли, нині вона перебуває на навчально-тренувальному зборі в Мукачевому. Тут наші земляки провели другий контрольний товариський матч — із командою «Торпедо» з міста Луцька. Зустріч закінчилась перемогою «Зірки» — 3:2. Голи в нашій команді забив Самойлов, Новиковський і Стеценко. НАСТІЛЬНИЙ ТЕНІС. У приміщенні Кіровоградського медичного училища чотири дні тривали змагання в залік обласної спартакіади середніх навчальних закладів, що входять до товариства «Спартак». В іграх взяли участь десять команд колективів фізкультури. Знання найкращіших завоювали організатори турніру — наші молоді працівники.

Наступний спартакіадний вид — плавання. БАСКЕТБОЛ. Черговим видом програми спартакіади-77 є бокс. У професійних робітників будівництва і промисловості будівельних матеріалів був баскетбол. Переможцями в цих видах спорту стали комбінат «Кіровоградградбуд» та баскетболісти тресту «Олександрівградбуд».

ВОЛЕЙБОЛ. Під час поєдинків першої обкому професійних машинобудівників на величезному майданчику не мали собі рівних чоловіча й жіноча команди Кіровоградського заводу «Червона зірка». Це був другий вид змагань обласної спартакіади. Нині турнірну таблицю очолюють червонозорінці.

ТИРАЖ «СУБОТНЬОГО СПОРТЛОТО»

Результати тиражу «Суботнього спортлото» (5 з 36), який відбувся 19 березня. 1-й тираж: 10 (волейбол), 31 (важка атлетика), 24 (ручний м'яч), 14 — (веслування на байдарках і каное), 30 (стендова стрільба). 2-й тираж: 14 (веслування на байдарках і каное), 4 (бокс), 21 (парусний спорт), 27 (сучасне п'ятиборство), 29 (стрільба кульова).

ПОГОДА

Вдень 24 березня по області та місту передбачається мінлива хмарність, переважно без опадів. Вітер змінний напрямків 2—5 метрів на секунду. Температура повітря 8—13, по місту 9—11 градусів тепла.

За даними Українського бюро погоди 25 та 26 березня очікується хмарна з проясненнями погода, без істотних змін, місцями туман. Вітер західний 5—10 метрів на секунду. Температура повітря: вночі 1—6 градусів тепла, вдень 6—11 градусів тепла.

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.

Наша адреса і телефони

314050. ГСП. Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-43-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 19088,

Обсяг 0,5 друк. арк. Індекс 61107,

Зам. № 121,

Тираж 61 520.